

שהיה אסור לה להתייבם בגלל מאמרה של השניה.

מאמר בזו וחליץ לזו —

בעלת המאמר הראשונה **צריכה גט** למאמרו, בנוסף לחליצה לזיקתו.

גט לזו וגט לזו —

צריכות הימנו חליצה אחת, ואינו צריך לחלוץ לשתייהן, על אף שהיא חליצה פסולה [שהרי אינה ראויה ליבום], ואסור גם בקרובות השניה.

גט לזו ובעל את זו —

אסור לקיים את זו שבעל, שמחמת הגט היא אסורה ב"לא יבנה", ו**צריכה** אפילו זו שנבעלה **גט** וגם **חליצה**, לפי שביאתה היתה פסולה.

גט לזו ומאמר בזו — צריכה השניה גט למאמרו, ושתייהן **חליצה** לזיקתו.

גט לזו וחליץ לזו —

אין אחר חליצה כלום! ואפילו אם יקדש את צרתה לא יתפסו בה קידושין, כי גם צרתה אסורה ב"לא יבנה", ולפי רבי עקיבא אין תפיסת קידושין בחייבי לאוין.

חליץ לזו וחליץ לזו,

או חליץ לזו ועשה מאמר בזו,

או חליץ לזו ונתן גט לזו.

או חליץ לזו ובעל לזו.

לא עשה כלום, לפי שאין אחר חליצה כלום.

והגט אינו מגרש לגמרי, ויש מאמר אחר מאמר, היות והמאמר אינו קונה לגמרי, אך אין כלום אחר חליצה או בעילה.

ומבארת המשנה: זה שאמרו חכמים, החולקים על רבן גמליאל, שיש אחר הגט כלום, ויש אחר מאמר כלום —

אחת יבמה אחת ליבם אחד, ואחת שתי יבמות ליבם אחד.

כיצד?

עשה מאמר בזו ומאמר בזו — צריכות שני גיטין, וחליצה לאחת מהן.

לפי שקנה גם המאמר השני ביבמה השניה.

ואי אפשר לייבם אפילו אחת מהן, כי כיון שכל אחת מהן כבר אגודה אליו במאמר, הרי זה כבונה שני בתים, מדרבנן, ובית אחד הוא בונה ואינן בונה שני בתים.

מאמר בזו וגט לזו —

פסל גיטה של השניה את מאמרה של הראשונה.

וצריכה הראשונה גט למאמרו **וחליצה** לזיקתו, ומועילה החליצה גם לשניה.

מאמר בזו ובעל את זו —

אי אפשר לקיים את שתייהן, כי בית אחד הוא בונה ואינו בונה שני בתים, ובעלת המאמר נחשבת אגודה לו מדרבנן.

ולכן **צריכות ב' גיטין, וחליצה.**

ואפילו זאת שנבעלה צריכה את החליצה בנוסף לגט, היות וביאתה היתה "פסולה",